

uitspraak

RECHTBANK AMSTERDAM

Bestuursrecht

zaaknummer: AMS 13/7592

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 10 juli 2014 in de zaak tussen

de stichting Bomenstichting, te Amsterdam, eiseres
(gemachtigde: F.C.S. Warendorf),

en

**het algemeen bestuur van de bestuurscommissie van het stadsdeel West, als
rechtsoptvolger van het dagelijks bestuur van het stadsdeel West**, verweerder
(gemachtigde: mr. A.D. Gajadien).

Procesverloop

De rechtbank heeft op 23 december 2013 een beroepschrift ontvangen van eiseres tegen het niet tijdig nemen van een besluit door het algemeen bestuur van de bestuurscommissie van stadsdeel Amsterdam West.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 25 juni 2014. Eiseres is heeft zich laten vertegenwoordigen door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens is verschenen namens verweerder L. Soer en namens eiseres H. Hirsch.

Overwegingen

1.1. Bij besluit van 6 april 2010 heeft verweerder ingestemd met de lijst Bijzondere bomen in de openbare ruimte van het stadsdeel. Op deze lijst staat 106 bomen, waaronder de witte paardenkastanje aan de Bellamystraat tegenover nummer 111 te Amsterdam. Deze boom (hierna: de witte paardenkastanje) is gelegen op het plein het Caspar Flickhof.

1.2. Op 1 juli 2013 heeft eiseres verweerder verzocht de witte paardenkastanje op te nemen op de lijst van beschermwaardige houtopstanden als bedoeld in artikel 10 van de Bomenverordening Stadsdeel West 2012.

1.3. Vanwege het uitblijven van een beslissing heeft eiseres bij brief van 8 oktober 2013 verweerder in gebreke gesteld en meegedeeld dat verweerder alsnog binnen twee weken diende te beslissen op de aanvraag.

1.4. Tegen het uitblijven van een beslissing op de aanvraag heeft eiseres bij beroepschrift van 20 december 2013, ontvangen op 23 december 2013, beroep ingesteld. Hierbij heeft

eiseres verzocht verweerder op te dragen alsnog een beslissing te nemen en een nadere dwangsom aan de uitspraak te verbinden voor ieder dag dat verweerder in gebreke blijft de uitspraak na te leven.

2. Op grond van artikel 6:2, aanhef en onder b, van de Algemene wet bestuursrecht wordt voor de toepassing van wettelijke voorschriften over bezwaar en beroep het niet tijdig nemen van een besluit met een besluit gelijkgesteld. Tegen het niet tijdig beslissen staat dan ook beroep bij de rechtbank open.

3. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat de witte paardenkastanje bij besluit van 6 april 2010 al op de lijst van beschermwaardige bomen is geplaatst en dat deze lijst nog altijd gelding heeft. Eiseres heeft gemotiveerd betwist dat het besluit van 6 april 2010 nog geldt. Zij heeft daartoe aangevoerd dat het besluit is genomen op grond van de Bomenverordening 2008 en is komen te vervallen door het in werking treden van de Bomenverordening Stadsdeel Oud-West 2010.

4. De rechtbank ziet zich voor de vraag gesteld of het besluit van 6 april 2010 is komen te vervallen door het in werking treden van de Bomenverordening Stadsdeel Oud-West 2010.

5.1. Op grond van artikel 8, eerste lid, van de Bomenverordening 2008, geldig van 1 oktober 2008 tot 1 oktober 2010, stelt het college een lijst van monumentale bomen op.

5.2. Met ingang van 1 oktober 2010 is de Bomenverordening Stadsdeel Oud-West 2010 in werking getreden.

Op grond van artikel 6, eerste lid, van de Bomenverordening Stadsdeel Oud-West 2010 -voor zover van belang- stelt het dagelijks bestuur een lijst op met bijzondere houtopstanden, waarbij wordt vermeld de plaatselijke aanduiding, de tenaamstelling van de eigenaar en de beschrijving van de houtopstand met foto's en een kaart met de exacte situering van de houtopstand.

Op grond van artikel 13, derde lid, van de Bomenverordening Stadsdeel Oud-West 2010 komt bij het in werking treden van deze bomenverordening de Bomenverordening 2008 te vervallen.

6.1. Naar het oordeel van de rechtbank ontbreekt een juridische basis voor het standpunt van eiseres dat met het in werking treden van de Bomenverordening Stadsdeel Oud-West 2010 alle op grond van de Bomenverordening 2008 genomen besluiten, waaronder het besluit van 6 april 2010, van rechtswege zouden zijn komen te vervallen. Anders dan eiseres stelt, is de rechtbank van oordeel dat dit niet volgt uit de Bomenverordening Stadsdeel Oud-West 2010. Verder vindt de rechtbank voor dit standpunt van eiseres evenmin steun in de rechtspraak. Besluiten verliezen in zijn algemeenheid niet hun werking als de regeling waarop zij zijn gebaseerd niet meer gelden. Een andersluidende opvatting zou ook niet in lijn zijn met de rechtszekerheid. De enkele omstandigheid dat in de Bomenverordening 2010 -anders dan in de Bomenverordening West 2012- niet expliciet is vermeld dat alle besluiten op grond van de vorige verordening na inwerkingtreding blijven gelden, is onvoldoende voor een andere conclusie. Verweerder heeft bovendien ter zitting toegelicht dat wijziging van de Bomenverordening 2008 in de Bomenverordening Stadsdeel Oud-West 2010 slechts te maken had met de invoering van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en dat geen materiële wijzigingen zijn beoogd. Daarnaast heeft verweerder ter zitting toegelicht dat de lijst Bijzondere bomen in de openbare ruimte in Oud-West 2010 nog steeds de lijst is die verweerder hanteert. De rechtbank is onder deze omstandigheden dan ook van oordeel dat de

lijst Bijzondere bomen in de openbare ruimte in Oud-West 2010 nog altijd geldt.

6.2. Nu de witte paardenkastanje is opgenomen in de lijst Bijzondere bomen in de openbare ruimte in Oud-West 2010 en deze lijst nog gelding heeft, geniet de witte paardenkastanje al de door eiseres gevraagde bescherming. De rechtbank is dan ook van oordeel dat een reactie van verweerder op het verzoek van eiseres om de witte paardenkastanje op de lijst van beschermwaardige houtopstanden als bedoeld in artikel 10 van de Bomenverordening Stadsdeel West 2012 op te nemen niet op rechtsgevolg gericht kan zijn. Er is gelet hierop geen sprake van het niet tijdig beslissen op een aanvraag. Verweerder is evenmin in gebreke geweest tijdig een besluit te nemen. De rechtbank is dan ook van oordeel dat verweerder geen dwangsom is verschuldigd.

7. Het beroep is ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling of vergoeding van het griffierecht bestaat geen aanleiding.

Bestissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C. Bakker, rechter, in aanwezigheid van J.G.J. Geerlings, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 10 juli 2014.

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op: 11 JUL 2014

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.

Handwritten signature and stamp at the bottom right of the page.